

Marcus Gürgen

– nytt nordisk medlem i styret

Et lite portrett

Kirsti Espeseth

Det var en dag i 1998 at Marcus Gürgen forlot Tyskland til fordel for Norge. Han var da ferdig utdannet generell kirurg. Noe må ha lokket han opp til det kalde landet i nord. Han forteller at det på den tiden ikke var så lett å få seg den jobben som en ønsket seg i Tyskland. Samtidig var det en del aktivitet for å rekruttere leger fra Tyskland til Norge. Leger ble invitert til informasjonsmøter og ble oppfordret til å søke arbeid i Norge. Norsk laks var et av lokkemidlene som ble benyttet.

Marcus forteller på sin litt beskjedne måte at flere land ble vurdert og det nok var litt tilfeldig at det ble Norge og Flekkefjord som ble hans nye adresse, og ikke Italia.

Nå jobber Marcus som overlege på Kirurgisk avdeling på Sørlandet sykehus, Flekkefjord. Dette sykehuset har for øvrig hentet inn svært mange andre tyske leger i sine rekker.

Sykehuset i Flekkefjord har plass til ca.75 pasienter hvorav kirurgisk avdeling har 28 plasser. Som kirurg på et såpass lite sykehus blir det en svært allsidig og bred praksis for kirurgene. Her går bløtdelskirurgi og ortopedi side om side. Marcus ser muligheten for at han vil bli den aller siste generelle kirurg i Norge som går av når pensjonsalderen en gang i fjern framtid kommer.

Interessen for sår oppsto nok også litt tilfeldig i løpet av hans legegjerning i Tyskland. Han jobbet en del med diabetes fotsår og etter hvert skrev han en doktoravhandling om dette emnet.

I Flekkefjord startet det hele med en pasient som hadde hatt diabetes fotsår i 17 år. Når dette såret ble leget på 6 uker ved hjelp av Marcus sin kunnskap om avlastning og god sårbehandling ble han nesten litt legendarisk. Etter dette ble alt av sår på sykehuset sendt til han. Og sånn er det den dag i dag. Marcus er SÅRLEGE med store bokstaver på sykehuset i Flekkefjord. Og han er SÅRLEGE for store deler av Sørvest- og Sørlandet. Pasienter med stadig lenger reisevei kommer på besøk.

Sårpoliklinikken ved sykehuset i Flekkefjord ble startet opp i år 2000 etter sårseminaret i Bergen samme år. Her arrangerte Norsk Interesseggruppe For Sårheling (NIFS) et todagers seminar og her fikk han høre at det fantes små sårpoliklinikker andre steder i Norge. Dette var inspirerende og kimen var sådd. Vel tilbake på jobb startet planleggingen av en sårpoliklinikk. I dag drives denne sammen med 1 sykepleier, Jorunn Maude Nedland, og de har åpent 2 dager i uken. Jorunn beskriver Marcus som en lege som får svært god kontakt med pasientene med sin direkte måte å være på og de får raskt tillitt til han og hans behandlinger. Pasientene føler de blir tatt på alvor ved at han tålmodig lytter og står på for dem.

Marcus har lenge sett at sårpasienter er en svært neglisjert pasientgruppe og mange gjør ikke noe for dem. Dette ønsket han å gjøre noe med, og han opplever at dette er svært takknemlige pasienter. Han får mange gode tilbakemeldinger fra dem og fra dem som behandler sårene videre i primærhelsetjenesten. Denne positive tilbakemeldingen gjør det lett å fortsette som sårlege selv om sår sees på som lavstatus av mange.

Marcus mener det er viktig med systematisk registrering av sårbehandlingen, både når det gjelder standard behandling og når det gjelder prosjekter hvor nye metoder eller produkter skal prøves ut. Han er grundig og nøyaktig i det han gjør. Han legger også fram resultater av de erfaringer han har gjort opp gjennom årene. Marcus er en mye benyttet foreleser om sår. Han synes det er positivt å komme ut og dele

de erfaringer og kunnskaper han sitter inne med, men innrømmer at det tar mye av fritiden til forberedelser av dette. Det går nok også noe ut over treningen til halvmaraton. Drømmen er å jobbe 4 dager i uken med sårpasienter og 1 dag med forskning og undervisning.

Det er ikke bare pasienter som har oppdaget Marcus. Fort var det andre i sårmiljøet i Norge som så at her er det en sårentusiast, attpåtil av arten lege. Raskt ble han spurt om å være med i styret i NIFS og der har han vært med siden 2003. Også her har man glede av hans entusiasme og gode evne til systematisk og grundig arbeid. Han har de siste årene hatt ansvar for det faglige innholdet på NIFS seminarer.

2. mai 2007 ble Marcus valgt inn i EWMA's styre. Jeg ble nysgjerrig på hva han ser på som sine og EWMA's viktigste satsningsområder framover. Selv ser han på kunnskapsøkning på

alle plan som noe av det viktigste det bør satses på. EWMA's position papers som pr. i dag finnes om 6 ulike temaer, er viktige og han håper at det på sikt blir kliniske retningslinjer om sårbehandling for hele Europa fra

EWMA. Generelt blir undervisning og formidling av kunnskap viktig.

Det er en del prosjekter i gang hvor Østeuropeiske land får støtte for å bedre basiskunnskapen om sår hos allmennleger. Det er ønskelig at basiskunnskapen om emnet sår, generelt, blir løftet i alle europeiske land.

Om framtidssutsikter i forhold til diagnostisering og behandling av sår, sier Marcus at hvis det ikke satses stort – er vi der vi er i dag, også om 10 år. Det trengs mange penger, stor politisk vilje og mye entusiasme om det skal bli bedre.

For oss som kjenner Marcus vet vi at EWMA nå har fått med en person i styret, med mye entusiasme og med begge beina godt plantet der pasientene er. Så håper vi at han sammen med resten av styret kan klare å påvirke den politiske viljen og de som sitter på pengesekken. ■